

Navodila

Ernest Hemingway, Sneg na Kilimandžaru (stran 278-280)

Odlomek umesti v dogajanje v noveli in ga naslovi ter izbiro svojega naslova utemelji.

Kako se v odlomku spreminjata junakovo razpoloženje in njegov odnos do smrti? Povzemi celotno Harryjevo zgodbo in razloži, kako je le-ta povezana z naslovom novele. Imenuj in s citatom ponazori tri jezikovnoslogovna sredstva, ki so v odlomku najizrazitejša. Navedi dva glavna slogovna postopka in razčleni, kateri od njiju prevladuje in kako učinkujeta na tvoje doživljanje besedila.

»Ne boš umrl.«

»Ne bodi neumna. Saj že umiram. Vprašaj tiste mrhe.« Pogledal je tja, kjer so sedele orjaške, gnusne ptice in skrivale gole glave v našopirjeno perje. Zdaj se je spustila še četrte, stekla nekaj korakov in se nato počasi odgugala proti drugim.

»Saj obkrožajo vsako taborišče. Samo da jih nikoli ne opaziš. Ne moreš umreti, če ne izgubiš poguma.«

»Le kje si brala to? Tako prekleto si prismojena.«

»Pa misli na kaj drugega.«

»Za Kriščevo voljo,« je dejal, »saj to mi je bil poklic.«

Nato je nekaj časa molče ležal in gledal skozi zehteči zrak nad planjavo proti robu goščave. Tam je bilo nekaj antilop, ki so bile videti drobne in bele pred rumenim ozadjem, in v daljavi je videl čredo zeber, ki so se belo svetile ob zeleni goščavi. Utaborjena sta bila prijetno pod veliki drevesi ob vznožju hriba, imela sta dobro vodo in prav v bližini je bila skoraj suha luknja z vodo, kjer se je dalo po jutrih streljati peščene kokoške.

»Ali ne bi hotel, da ti berem?« je vprašala. Sedela je na platnenem stolu zraven njegove postelje. »Pihljati začenja.«

»Ne, hvala.«

»Morda pride tovarnjak.«

»Še malo ne računam na tovarnjak.«

»Jaz pa računam.«

»Ti računaš na marsikaj, na kar jaz ne računam.«

»Tega ni ravno toliko, Harry.«

»Kaj, če bi mi dala kaj popiti?«

»To je najbrž slabo zate. V Blackovi knjigi piše, da se je treba odreči vsakemu alkoholu. Ne smel bi piti.«

»Molo!« je zaklical.

»Da, bvana.«

»Prinesi viski s sodo.«

»Da, bvana.«

»Pa ne bi smel,« je rekla. »Ravno temu pravim 'izgubiti pogum'! V knjigi piše, da je to slabo zate. Vem, da je slabo zate.«

»Ne,« je rekel. »Dobro je zame.«

Zdaj je torej vse minilo, je mislil. Nobene priložnosti več ne bo imel, da bi to dokončal. Tako se bo torej končalo – s prerekanjem zaradi kozarca pijače. Odkar se je v njegovi desni nogi začela gangrena, ga ni več bolelo, z bolečino ga je minila tudi groza, in zdaj ni čutil drugega kakor silno utrujenost in jezo, da se bo stvar tako končala. Na to, kar je prihajalo zdaj, je bil prav malo radoveden. Leta in leta je bil obseden od te misli, zdaj pa mu sama po sebi ni pomenila ničesar. Čudno, kako lahko je to, če je človek dovolj utrujen. Nikoli torej ne o napisal reči, ki si jih je hotel prihraniti, da jih napiše, ko bo znal dovolj, da jih bo napisal dobro. No, se mu vsaj tudi ni treba bati, da bi se mu jih ne posrečilo napisati. Morebiti bi jih ne mogle nikoli napisati, pa si jih zato odlagal in jih še nisi hotel začeti. Vsekakor tega zdaj ne bo nikoli izvedel.

»Žal mi je, da sva prišla sem,« je rekla ženska. Gledala ga je, kako drži kozarec, in si grizla ustnico. »V Parizu bi ne bil dobil nikoli ničesar takega. Zmerom si govoril, da imaš Pariz rad. Lahko bi bila ostala v Parizu ali šla kam drugam. Jaz

bi bila šla kamor koli. Rekla sem, da pojdem, kamor koli boš hotel. Če si že hotel loviti, bi bila lahko šla loviti na Madžarsko, pa bi nama bilo lepo.«

»Tvoj prekleti denar,« je dejal.

»To ni pošteno,« je rekla. »Zmerom je bil prav tako tvoj kakor moj. Zapustila sem vse in šla, kamor si hotel iti, in storila, kar koli si hotel. Ampak žal mi je, da sva prišla sem.«

»Pa si rekla, da ti je lepo.«

»Saj mi je bilo, dokler si bil zdrav. Zdaj pa sovražim to deželo. Ne razumem, zakaj se je moralo zgoditi to s tvojo nogo. Kaj sva storila, da se nama je moralo to zgoditi?«

»Jaz sem najbrž storil to, da sem jo pozabil namazati z jodom, ko sem si jo prvič oprasnil. Potem se nisem nič zmenil zanj, ker se mi ni nikoli nič prisadilo. Pozneje, ko je bila stvar že huda, sem uporabljal tisto redko karbolovo raztopino, ko je zmanjkalo drugih razkužil, in to je verjetno zaprlo krvne žilice in povzročilo gangreno.« Pogledal jo je.

»Kaj naj bi bilo drugega?«

»Ne mislim na to.«

»Ko bi bila najela kakega dobrega mehanika namesto napol prismuknjenežnega voznika iz plemena Kikuju, bi bil pazil na olje in ne bi bil pustil, da je zgorel tisti ležaj v tovornjaku.«

»Ne mislim na to.«

»Ko bi ti ne bila zapustila svojcev, tiste preplete svojati iz Old Westburyja, saratoge, Palm Beacha, in se oprijela mene ---»

»Pa saj sem te ljubila. To ni pošteno. Tudi zdaj te ljubim. Zmerom te bom ljubila. Ali me ti ne ljubiš?«

»Ne,« je rekel mož. »Mislim, da ne. Nikoli te nisem.«

»Harry, kaj pa govoriš? Meša se ti v glavi.«

»Ne. Nimam več glave, da bi se mi mešalo v njej.«

»Nikar ne pij tega,« je rekla. »Ljubljeni, prosim te, ne pij. Potruditi se morava po najboljših močeh.«

»Saj ti se trudiš,« je dejal. »Utrujen sem.«

V duhu je zagledal železniško postajo v Karagaču, stal je tam s svojo prtljago, temo so presekale sprednje luči SimplonOrient ekspresa, takrat ko je po urniku zapuščal Trakijo. To je bila ena izmed reči, ki si jih je bil prihranil, da jih napiše pozneje, kako je zjutraj pri zajtrku gledal skozi okno in videl sneg po bolgarskih gorah, in Nansenova tajnica je vprašala starca, ali je to sneg, starci pa je pogledal tja in rekel, Ne, to ni sneg. Za sneg je prezgodaj. In tajnica je ponovila drugim dekletom. Ne, veste, to ni sneg, in vse so govorice. To ni sneg, zmotile smo se. Pa je bil vendarle sneg, in pošiljal jih je vanj, ko se je menjavalo prebivalstvo. In tisto zimo so gazili po snegu, dokler niso umrli. Sneg je padal tudi ves božični teden tisto leto gori v Gauertalu, tisto leto, ko sta živela v drvarjevi koči z veliko štirioglasto porcelanasto pečjo, ki je zavzemala pol sobe, in spala na žimnicah, napolnjenih z bukovim listjem, takrat, ko je prišel po snegu ubežnik s krvavimi nogami. Rekel je, da mu je policija za petami, in dala sta mu volnene nogavice in zadrževala orožnike v pomenku, dokler sneg ni zamedel sledi / ... /.

Ocenjevanje: vsebina: 30 točk, jezik: 20 točk

*pisateljski, filozofski pogled na smrt
spregazljivost, ker ve, da bo konec kdekoli
traja se predolgo, da bi se imel volje boriti naprej
pozornost na razloženju*

A 6t	B 12t	C 6t	D 6t
umestitev do 2/ <i>1</i>	sprememba razpoloženja in odnosa do smrti do 5/ <i>5</i>	citati do 3/ <i>2</i>	slogovni postopki do 3/ <i>3</i>
naslov, razlaga do 4/ <i>3</i>	Harryjeva zgodba do 4/ <i>4</i>	učinek do 3/ <i>2</i>	učinkovanje do 3/ <i>3</i>
	povezanost H. zgodbe z naslovom do 3/ <i>3</i>		

*nameni dogajanje, da bo kmalu konec
odločnosti, zanimanje kaj sledi*

Ernest Hemingway: Sneg in Minnandžari

Vdaja v usodo

uvrstitev koda v jedno sklopi
v vsaki in do 20

Libani odločila je iz osrednjega dela novele Sneg in Minnandžari. V njem opazujemo, kako Harry izgublja upanje, da bo preživel, zato se ne trudi več odpraviti. Veliko bolj je sprijaznen z dejstvom, da ga čaka smrt, in se je celo nehla loti, in jo le še pasivno in celo zavirano pričakuje.

V celotnem odločitvi Harryjeva žena ne želi verjeti, da bo res umrla, in ga prepričuje, da se mudi o neizbežnosti svoje usode in naj se potrudi govoriti. Harry se z

ve stringa vedno manj in s odgovorja z navadnim priznanjem, ne more preživeti predlogi tudi pije alkohol, ki ni priljubljen ni priporočljiv. Harry je pravec, ki se z smrtjo na različne načine sooča že celo življenje. Smrtel je v vojski, kjer je

bil priča mnogim smrtim, o upoštevani smrti in življenosti pa veliko razmišlja tudi kot pisatelj. Lastne smrti se je pred potanko bal, a zdaj, ko je bližje, naryo gleda bolj kot mirno dejstvo in je priklonjen z zaviranjem. Spominati se, da se ni zares posrekl življenja toliko, kot bi si želel, in potem začenja občudovati izgubljene pisateljske priložnosti. V preteklosti je bila bližina snega pogosto povezana s smrtjo, česar se vedno spominja v svojih blodnjah pri vrnitvi življenja. Na lovu v Afriki ga gangrena doleti rano, no je bilu opece Minnandžare, katere vrh prelucira sneg. Ko mu je konec vedno bližje, se občasno še zares, kaj bi lahko storil drugje, da do tega se ni pristo a vedno tudi poudari, da o temu ne zbi razmišljati. Do žene, ki je zanj zapustila bogato življenje z udobjem

→ koplje živje katalizator

[illegible]

in njegovo ljeto, skozi katerega izvenoma lahko opazimo dno
ineta do dogajanja in večje preoblik dogodka. Primer
Vloga imajo tudi prideniki, na primer opazne ptice "take kulige" in
"črtni traki" in opazne opazne in ustvarjajo trajne trajne v novi.

Prisotno je tudi spornost (gle na to) in poudari, postveni kvalitati - to so de največ postveni uveljavljeni v pravnih in političnih vidih in dejstvih. Prisotno je tudi spornost (gle na to) in poudari, postveni kvalitati - to so de največ postveni uveljavljeni v pravnih in političnih vidih in dejstvih.

Verordeningen en prijsverordeningen tot de overneming van het
o prestatie draagvlak in de overname beslissing. Overname beslissing

non sono stati popoli nel dualismo in se stessi dogmatici,
a prevalere sono providenze. Del providenza so

hromogvi sponzori, iz katerih in celotno novo izvirno več o njegovi preteklosti in življenju. Tako ga bolj razumemo

in se lahko poistotimo z njegovim razmišljanjem. Zgodovinska
pa tudi literarna in filozofska razprava med njima in

iz tega razloga, lahko se je tancu poskuševala izogniti
priča v Afriki več o tancu, ženi in kaj si želi, da bi

Velikna spremanost za tudi o ujetnem razmerju in kako se
vna stvarca pona odpre. Tako opazovanje kot priporočanje

sta hysina ta celotna razumevanje novele. *nekežo*
Hrčkovu sprijaznjenost s smrtjo lahko na nek način

razumeva. O smrti razmišlja že od mladosti in čepa za
je vi ždel tace, ve, da se bo moral z njo soočiti. Na
tlačadi

zároveň je given, da bo uvel in to celo počasi od ~~na~~
divine cove, a bo umirane fraja doboli dolgo, strah

in geo ranging instrument. I would like to be able to

